

N:o 98.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående kostnaderna för utvidgning af riksförsäkringsanstaltens och postsparbankens verksamhet; gifven Stockholms slott den 26 mars 1904.

Under återopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå Riksdagen att, under förutsättning att den uti nådig proposition denna dag föreslagna lag om ändrad lydelse af 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete af Riksdagen antages, medgifva,

att kostnaderna för den utvidgning af riksförsäkringsanstaltens och postsparbankens verksamhet, som häraf blir en följd, må bestridas från arbetareförsäkringsfondens intressemedel,

att från och med år 1905 det belopp å förslagsvis 58,000 kronor, som, enligt Riksdagens skrifvelse den 13 maj 1902, får under däri föreskrifna villkor årligen användas till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjante samt expenser vid den samma, må ökas till förslagsvis 74,200 kronor; samt

att likaledes från och med år 1905 det belopp å förslagsvis 25,000 kronor, som enligt samma skrifvelse får årligen användas till bestridande af kostnaden för ortsombuden, må ökas till förslagsvis 31,000 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts,

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF.

Hjalmar Westring.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stock-
holms slott den 26 mars 1904.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: ODELBORG,
 HUSBERG,
 PALANDER,
 WESTRING,
 RAMSTEDT,
 BERGER,
 MEYER,
 VON FRIESEN och
 VIRGIN.

Departementschefen statsrådet Westring anförde vidare:

Genom nådig proposition denna dag har Kungl. Maj:t behagat föreslå Riksdagen antaga förslag till lag om ändrad lydelse af 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete. Förslaget är föranlett af riksförsäkringsanstaltens underdåniga skrifvelse den 30 december 1903 och afser att bereda möjlighet till utvidgning af riksförsäkringsanstaltens verksamhet genom att inrymma befogenhet för anstalten att meddela försäkring med rätt till sjukhjälp äfven under de första 60 dagarna efter olycksfallet, eller den så kallade karenstiden.

Jag har den 5 nästlidne februari vid underdånig anmälan af riks-försäkringsanstaltens förenämnda skrifvelse jämväl redogjort för anstaltens i samma skrifvelse framlagda beräkning i fråga om den ökning af anstaltens förvaltningskostnader, som kan anses såsom direkt härflytande från den föreslagna utvidgningen af anstaltens verksamhet; i sammanhang hvarmed jag tillkännagifvit, att jag icke ansåge någon betänklighet möta, att kostnaderna jämväl för den sålunda utvidgade försäkrings-verksamheten bestredes af statsmedel. I det jag hänvisar till den sålunda lämnade utredningen, tillåter jag mig erinra, att den årliga ökningen i förvaltningskostnaderna af anstalten beräknats till omkring följande belopp:

för arbetet inom riks-försäkringsanstalten	kr.	3,000: —
» läkarebetyg	»	12,000:
» trycksaker m. m.	»	1,200: —
» ortsombuden	»	6,000: —
<hr/>		
Summa kronor		22,200: —

Därtill skulle komma ökning af kostnaden för postsparbankens bestyr med ifrågavarande försäkringsgöromål, hvilken ökning emellertid, enligt riks-försäkringsanstaltens förmenande, icke syntes blifva af någon afsevärd betydighet.

Mot den af riks-försäkringsanstalten gjorda beräkning af kostnaderna för den ifrågasatta utvidgningen af anstaltens verksamhet finner jag icke anledning göra någon anmärkning. Liksom öfriga kostnader för anstaltens verksamhet torde äfven dessa böra bestridas af arbetare-försäkringsfondens intressemedel och följaktligen dels det belopp å förslagsvis 58,000 kronor, som enligt Riksdagens skrifvelse den 13 maj 1902 får, under däri föreskrifna villkor, årligen användas till bestridande af aflöningar till anstaltens tjänstemän och betjante samt expenser vid densamma, böra ökas med 16,200 kronor till 74,200 kronor, dels ock det belopp å förslagsvis 25,000 kronor, som enligt samma skrifvelse får årligen användas till bestridande af kostnaden för ortsombuden, böra ökas med 6,000 kronor till 31,000 kronor,

Beträffande kostnaden för postsparbankens bestyr med nu ifrågavarande försäkringsgöromål, torde äfven denna böra utgå från arbetare-försäkringsfondens intressemedel. Enligt hvad jag inhämtat, torde dock denna kostnad blifva ganska obetydlig och icke påkalla höjning af det belopp, förslagsvis 20,000 kronor, som enligt Riksdagens berörda skrifvelse den 13 maj 1902 får från nämnda intressemedel årligen användas

till ersättningar åt postsparbanken för uppbörden af försäkringsavgifterna och utbetalningen af ersättningsbeloppen.

Med anledning af hvad jag sålunda anfört hemställer jag i underdånighet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen att, under förutsättning att den uti nådig proposition denna dag föreslagna lag om ändrad lydelse af 23 § i lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete af Riksdagen antages, medgifva,

att kostnaderna för den utvidgning af riks-försäkringsanstaltens och postsparbankens verksamhet, som häraf blir en följd, må bestridas från arbetareförsäkringsfondens intressemedel,

att från och med år 1905 det belopp å förslagsvis 58,000 kronor, som, enligt Riksdagens skrifvelse den 13 maj 1902, får under däri föreskrifna villkor årligen användas till bestridande af aflöningar till Riks-försäkringsanstaltens tjänstemän och betjante samt expenser vid densamma, må ökas till förslagsvis 74,200 kronor; samt

att likaledes från och med år 1905 det belopp, förslagsvis 25,000 kronor, som enligt samma skrifvelse får årligen användas till bestridande af kostnaden för ortsombuden, må ökas till förslagsvis 31,000 kronor.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att till Riksdagen skulle aflåtas proposition i ämnet af den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Josias Montgomery.